

Ad Majorem Dei Gloriam

Miercuri, 7 iunie 2006

Gili Cârstea

Cei care urmăresc dezvoltarea mișcării ecumenice sunt uimiți de eficiența și discreția cu care planurile de reunificare spirituală a Europei sunt puse în aplicare. În elanul pentru refacerea unității „trupului lui Hristos,” orice referire la Reformațiunea protestantă este evitată cu grijă, iar unele confesiuni neo-protestante chiar deplâng fragmentarea din creștinism, numind-o „un scandal.”

Voci autorizate se exprimă tot mai des în favoarea concordiei religioase ca singură soluție pentru o pace reală între națiuni. De la romano-catolici la adventiști, toți par fermecați de noul val de prietenie ce a început să se propage în comunități, printre membrii clerului și între teologi. Cei care până mai ieri erau eretici sau sfinți au devenit peste noapte simpli „frați despărțiți.” Ceea ce până nu demult era considerat a fi „fiicele Babilonului” și „mama spurcăciunilor pământului” devin acum „biserici surori” decise să colaboreze mai intens pentru convertirea lumii.

În spatele acestui uimitor avânt ecumenic se află zeci de ani de negocieri teologice, întâlniri pastorale, colaborări în diverse domenii, însoțite uneori de presiuni politice sau chiar de amenințări deschise. Cert este că s-a creat astfel un baraj de ceață teologică în spatele căreia se dezvoltă solid o nedisimulată simpatie față de Roma, necunoscută de la Reformațiune încoace.

Deși divergențele teologice sunt departe de a fi rezolvate, ceea ce pare a fi o temelie comună pentru unitate este concepția generală despre caracterul lui Dumnezeu. Toate bisericile implicate în noul eurocumenism susțin doctrina despre iad, despre pedeapsa finală și despre focul lui Dumnezeu, în diverse forme și variațiuni. Toate prezintă lumii un Dumnezeu violent, care aprobă o pocăință obținută prin constrângere. Toate susțin că folosirea forței împotriva ereticilor este justificată, și toate sunt dispuse să recurgă la asemenea practici ca ultimă soluție.

Profeția descoperă că omenirea, în ultima fază a istoriei sale, va fi condusă de un trio infernal – balaurul, fiara și proorocul mincinos – care se va ridica împotriva lui Dumnezeu și va persecuta pe sfinții Celui Prea Înalt. Satana, puterea civilă și biserica oficială își vor uni

forțele în ultima încercare de a alunga de pe pământ influența și autoritatea lui Dumnezeu, declarând că ele urmăresc doar ad majorem dei gloriam, o și mai mare slavă a lui Dumnezeu.

Slava lui Dumnezeu? Să fim serioși. De-a lungul istoriei ei milenare, biserica nu a făcut decât să desfigureze dincolo de recunoaștere slava lui Dumnezeu prin violența fără margini cu care a tratat pe supușii ei. Milioane au fost torturați, spânzurați și arși pe rug de dragul „slavei” lui Dumnezeu așa cum o cunoaște biserica. Oameni bravi, morali și pașnici au fost măcelăriți pentru ad majorem dei gloriam, iar viitorul este sumbru, căci bisericile se coalizează din nou spre a impune omenirii un astfel de Dumnezeu violent.

O asemenea amăgire nu va putea fi demascată decât cu adevărata slavă a lui Dumnezeu, adică prezentarea corectă a caracterului Său non-violent. Nimic altceva nu va reuși să demaște conspirația spirituală care se clădește sub ochii noștri în numele lui Dumnezeu. Domnul nostru S-a îngrijit ca generația finală a poporului Său să dispună de unica solie capabilă să contracareze monumentală fabricație a lui Baal, trimițând la timp elementele de autentificare a slavei lui Dumnezeu în solia 1888.

În loc să caute argumente puerile spre a-și justifica prezența în alianța nesfântă, pastorii adventiști ar trebui mai degrabă să pregătească biserica pentru ultima solie de har, exprimată foarte clar de Dumnezeu:

“Ultimele raze ale luminii harului, ultima solie de har care trebuie să fie vestită lumii este o descoperire a caracterului dragostei Sale” (Parabole 283).

Când omenirea va cunoaște caracterul lui Dumnezeu, alianța spurcată dintre balaur, fiară și profetul mincinos își va pierde puterea de vrajă asupra lumii, iar pământul va fi luminat de slava caracterului lui Dumnezeu așa cum este el descoperit în Hristos. Doar o asemenea solie va produce “secarea apelor,” va duce la demascarea întregii conspirații, va expune pe Baal așezat în templul lui Dumnezeu și va lămuri pentru totdeauna valoarea și locul legii în univers.

Caracterul lui Dumnezeu reprodus desăvârșit în inimile copiilor Săi va fi argumentul real și unic ce va putea duce vreodată la ad majorem dei gloriam în această ultimă bătălie.